

УДОСКОНАЛЕННЯ СПІВОЧОГО ГОЛОСУ

Верещака Артем Олександрович

Ст.викладач каф.Естрадного та народного співу
Харківській Державній Академії Культури
м. Харків, Україна

Будь-яка музичної діяльність є принцип єдності технічного процесу, таланту і придбаного, і знаходимого досвіду. Цей принцип, який за своєю суттю є провідним в будь-якій сфері музичної діяльності, передбачає взаємодію технічного розвитку художніх цілей.

У цій статті визначаються аспекти цілісності вокального становлення вокаліста, зв'язку технічного і виконавської процесу.

Складність полягає в тому, що співак одночасно є музикантом, контролером вокальної техніки, інструментом і виконавцем, творцем художньої концепції та її виразником. У цій єдності проявляється специфіка мистецтва співу і його надзвичайна складність.

Взаємодія способу з іміджем, розуміння тексту, тембрального звучання голосу, диханням, резонаторами, голосообранню, штрихами артикуляцією вікового відповідності виконуваного твору і іншим складовим творчого вокального процесу є необхідний комплекс для успішної реалізації задуманого.

Одним з найважливіших засобів у виконавському мистецтві є звучання, а основою якісного звучання правильно поставлена артикуляція, вимова звуків, фраз в залежності від висоти їх звучання.

Придбавши базові навички, після застосування вправ на розспів голосних звуків, можна переходити до роботи з текстом.

Дуже часто доводиться зустрічатися з проблемою того, що виконавець, який тільки що виконував складні вокальні вправи, не може застосовувати набуті технічні навички виконуючи творів з текстом. В такому випадку необхідно пропрацювати сам текст, усвідомити про що він і подивитися на

нього через призму характерних особливостей виконавця, забезпечити гармонійне злиття думки - слова – звуку. Коли все думки виконавця спрямовані тільки на подолання технічних завдань і діапазону звучання замість творчого підйому психіка його знаходиться в стані емоційного спокою, що потім, згубно відбивається на виконанні емоційно насичених творів.

Розвиток вокальної техніки на художньому матеріалі є найбільш вірним шляхом для досягнення єдності художнього і технічного розвитку виконавця. Правильне, живе слово в поєднанні зі звуком голосу несе думки і почуття. Слово виконавця повинно бути простим і доступним, схожим зі словом яким зазвичай розмовляє людина. Одним із прийомів зіставлення думок, почуттів і голоса є мелодекламація, читання віршів або прози в супроводі музики.

Одним з найбільш складних процесів для виконавця є робота з аудиторією. У процесі публічного виконання твору можливі прояви нових складнощів закріпачення, напруги, хвилювання і страху, або ж навпаки експресії або перезбудження в слідстві чого розпадається багато набутих навичок. Перераховані вище фактори усуваються за допомогою роботи в колективі, вокальному ансамблі тацевально-вокальними вправами, ритмікою.

Кожен вокальний педагог застосовує різні методи навчання, але повинен пам'ятати що процес передачі свого досвіду повинен відповідати методиці, і враховувати особливості прийдешнього артиста, виконавця, творця!